

dle rozdělovníku

Váš dopis zn./ze dne:

--

Č. j.:

MHMP 892026/2019

Sp. zn.:

S-MHMP 449486/2017/STR

Vyřizuje/tel.:

JUDr. Klára Kayedová

236 00 4771

Počet listů/příloh: 10/0

Datum:

29.5.2019

ROZHODNUTÍ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavebního řádu, jako odvolací správní orgán, příslušný dle § 81 odst. 3 písm. a) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve věci odvolání, které podal

[REDAKCE]
(dále jen "odvolatel")

proti rozhodnutí, které vydal k žádosti [REDAKCE]
[REDAKCE], kterou zastupuje [REDAKCE]
[REDAKCE] Úřad městské části Praha 5 (dále jen "stavební úřad")
pod č.j. MC05 55993/2016, spis.zn. MC05/OSI/113/2016/Vo/Koš.p.830/1 ze dne 9.12.2016, a
kterým byla umístěna stavba nazvaná

[REDAKCE]
na pozemcích [REDAKCE]
[REDAKCE]

rozhodl podle § 90 odst. 1 písm. c) ve spojení s ust. § 90 odst. 5 správního řádu takto:

Rozhodnutí stavebního úřadu se

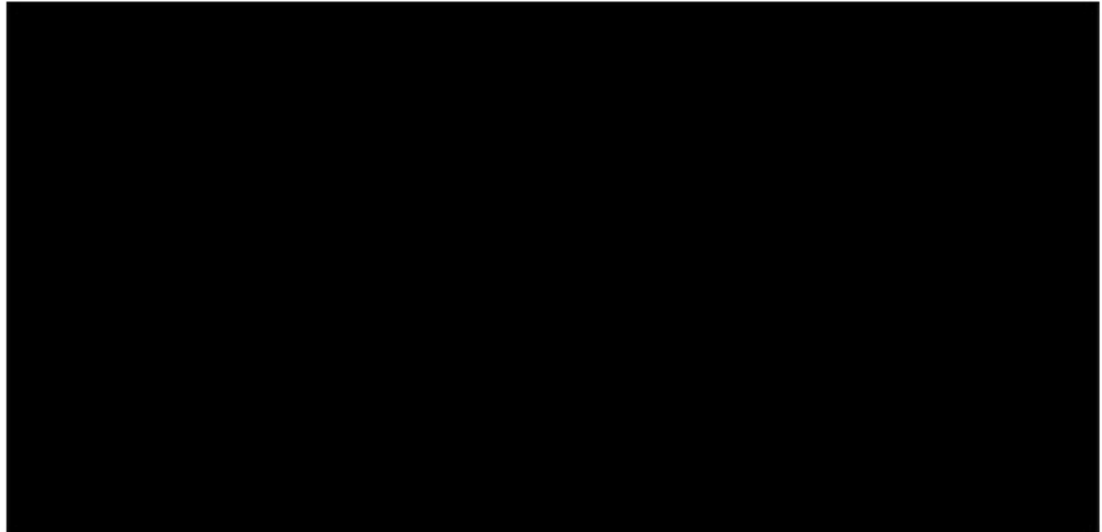
m ě n í

tak, že podmínka č. 9 pro umístění stavby se doplňuje o větu:

„Východní fasáda bytového domu A bude odvětrána tak, že podle ust. § 30 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve spojení s ust. § 2 písm. s) nařízení vlády č. 272/2011 Sb. nevznikne na této fasádě chráněný venkovní prostor stavby.“

Ve zbytku se rozhodnutí potvrzuje.

Účastníci řízení dle ust. § 27 odst. 1 správního řádu, na něž se vztahuje rozhodnutí správního orgánu:

Odůvodnění:

Stavební úřad vydal pod č.j. MC05 55993/2016, spis.zn. MC05/OSI/113/2016/Vo/Koš.p.830/1 ze dne 9.12.2016 rozhodnutí popsané ve výroku tohoto rozhodnutí. Proti rozhodnutí stavebního úřadu podal odvolatel odvolání.

Vzhledem k tomu, že stavební úřad neshledal podmínky pro zrušení nebo změnu rozhodnutí podle § 87 správního řádu, předal spis odvolacímu správnímu orgánu.

Odvolací správní orgán po ověření, že odvolání bylo podáno účastníkem řízení, následně zkoumal, zda bylo odvolání podáno v zákonem stanovené lhůtě. Dle ust. § 86 odst. 1 správního řádu se odvolání podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Dle ust. § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Lhůta je zachována, pokud je odvolání podáno ve lhůtě k poštovní přepravě. Z obsahu spisu vyplývá, že rozhodnutí bylo odvolateli doručeno zveřejněním na úřední desce Úřadu městské části Praha 5 dne 29.12.2016. Odvolání bylo podáno dne 29.12.2016. Odvolání je tedy včasné.

Dle ust. § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost přezkoumává v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. V souladu s ust. § 82 odst. 4 správního řádu k novým skutečnostem a k návrhům na

provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlédnou jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve.

Z předloženého správního spisu bylo zjištěno, že o stavbu dvou bytových domů v areálu [redacted] Areál, do kterého je stavba umístována, je uzavřeným areálem zahrady se stávajícími historickými objekty. Novostavba bytových domů by měla podle návrhu probíhat souběžně se stavebními úpravami a obnovou historických objektů v areálu. Povolení úprav stávajících historických objektů v rámci areálu včetně sadových úprav bude předmětem samostatného správního řízení.

Objekty bytových domů jsou umístěny při severní hranici areálu. Každý z obou bytových domů bude mít dvě podzemní podlaží, čtyři nadzemní podlaží, která postupně ustupují, a bude zastřešený plochou střechou. Objekty budou zasazeny do svažitého terénu tak, že bytový dům B bude mít úroveň 2. PP cca na úrovni 1. NP objektu A. Vjezd do garáží objektu A je na úrovni jeho 1. PP, vjezd do garáží objektu B je na úrovni jeho 2. PP.

Podzemní podlaží objektu A budou nepravidelného půdorysu, vepsaného do obdélníku o max. rozměrech 36,00 m x 25,00 m. Nadzemní podlaží budou vepsané do tvaru písmene T o max. rozměrech 30,00 m x 25,00 m. Výšková úroveň 1. NP objektu A bude na kótě $\pm 0,00 = 227,80$ m n. m. (B.p.v.), max. výšková úroveň atiky 4. NP. bude na kótě $+13,40$ (vztaženo k úrovni 1. NP) = 241,20 m n. m. (B.p.v.), max. výšková úroveň celého objektu, měřeno k horní hraně atiky výtahové šachty bude na kótě $+14,40$ (vztaženo k úrovni 1. NP) = 242,20 m n. m. (B.p.v.).

V podzemních podlažích objektu A bude umístěna hromadná garáž, technické místnosti, místnosti zázemí bytového domu a v 1. PP bude umístěna jedna bytová jednotka. V nadzemních podlažích objektu budou umístěny bytové jednotky.

Podzemní podlaží objektu B budou nepravidelného půdorysu, vepsaného do obdélníku o max. rozměrech 34,00 m x 40,50 m. Nadzemní podlaží budou vepsané do tvaru obdélníku o max. rozměrech 34,00 m x 25,00 m. Výšková úroveň 1. NP objektu A bude na kótě $\pm 0,00 = 234,50$ m n. m. (B.p.v.), max. výšková úroveň atiky 4. NP. bude na kótě $+14,00$ (vztaženo k úrovni 1. NP) = 248,50 m n. m. (B.p.v.).

V podzemních podlažích objektu B bude umístěna hromadná garáž, technické místnosti, místnosti zázemí bytového domu a v 1. PP budou umístěny dvě bytové jednotky. V nadzemních podlažích objektu budou umístěny bytové jednotky, v 1.NP bude umístěno domovní fitness.

V obou objektech bude celkem umístěno 22 bytových jednotek, z nichž dvě bytové jednotky budou mít výměru do 100 m², a 20 bytových jednotek bude mít výměru nad 100 m². Doprava v klidu pro oba objekty je navržena v kapacitě 48 stání v garážích bytových domů a 4 stání na pozemku stavby. Dopravně bude garáž bytového domu B napojena na komunikaci [redacted] a garáž bytového domu A a stání na pozemku stavby budou napojeny na [redacted]

Dále jsou rozhodnutím umístěny objekty přípojek inženýrských sítí, retenční nádrže a vsakovací objekty, opěrné zdi, oplocení včetně ohradní zdi, areálové komunikace, zpevněné plochy, chodník pro pěší podél komunikace [redacted] přeložka kabelu veřejného osvětlení a objekty zařízení staveniště.

Dokumentace záměru byla vypracována 08/2014, její revize byly vypracovány v 04/2015, 11/2015, 02/2016.

Předem posouzení odvolacích námitek odvolatele je třeba uvést, že odvolací správní orgán většinu námitek vypořádává z opatrností, neboť jak bude uvedeno níže, většinu z nich považuje za nepřípustnou. Odvolatel je spolkem, jehož účastenství v územním řízení se odvíjí od ustanovení § 70 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. Odvolací správní upozorňuje na toto zvláštní postavení odvolatele jako spolku, jehož zájmy v územním řízení jsou omezeny na ochranu přírody a krajiny, nikoliv na ochranu jiných veřejných zájmů. Tento právní názor odvolací správní orgán opírá o závěry konstantní judikatury, a to např.:

- Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 04.02.2010, č.j. 7 As 2/2009 – 80, ke kterému byla publikována tato právní věta: „S námitkami občanského sdružení, které své postavení účastníka správního řízení odvozuje z § 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, je správní orgán povinen se věcně vypořádat pouze v případě, že se týkají zájmů, které občanské sdružení ve správním řízení hájí, tj. pokud souvisejí s ochranou přírody a krajiny tak, jak je vymezena citovaným zákonem (srovnej zejména § 1 až § 3 citovaného zákona). V opačném případě postačí, pokud správní orgán přezkoumatelným způsobem zdůvodní, proč se námitky uplatněné občanským sdružením těchto zájmů netýkají.“

Občanské sdružení /dnes spolky/ založené za účelem ochrany přírody a krajiny byl za splnění podmínek uvedených v ust. § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny účastníkem územního řízení. Zákon mu tedy, ve srovnání s jinými subjekty s odlišným posláním, přiznával privilegované postavení. Ve správních řízeních, je úkolem těchto občanských sdružení hájit veřejný zájem na ochraně přírody a krajiny. Tento zájem však zároveň obsah námitek a také rozsah, v jakém se správní orgány jejich námitkami musí věcně zabývat.

Námitky ekologického občanského sdružení je vždy nutno posuzovat právě s přihlédnutím k zájmům, které toto sdružení ve správním řízení hájí. Je-li sdružení, jehož hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny oprávněno být účastníkem správního řízení, nelze dovodit, že má možnost hájit v tomto řízení i zájmy jiné, s ochranou přírody a krajiny nesusouvisející. Takové občanské sdružení by se totiž z pozice ochránce přírody a krajiny dostávalo do pozice univerzálního dohlázeatele nad zákonností postupu a rozhodnutí správních orgánů v podstatě v neomezeném rozsahu, což podle Nejvyššího správního soudu není smyslem a účelem účastenství ekologických občanských sdružení ve správních řízeních. Na základě výše uvedeného dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že uplatňuje-li občanské sdružení, které postavení účastníka správního řízení odvozuje z ust. § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny, námitky nesusouvisející s ochranou přírody a krajiny tak, jak je vymezená citovaným zákonem, je zcela postačující, uvede-li správní orgán, proč se takové námitky netýkají zájmů, které má občanské sdružení ve správním řízení hájit.

- Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5.10.2017, č.j. 7 As 303/2016 – 49, kde se mimo jiné uvádí:

„...Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou, zda lze pod uvedené zájmy podřadit stěžovatelem uváděné emise z předmětné stavby (hluk z dopravy, navazující znečištění ovzduší atp.).

[47] Odhlédne-li zdejší soud od toho, že stěžovatel na tyto emise poukazoval, a to jak ve správním tak i v následném soudním řízení, pouze obecně, konstatuje zdejší soud, že v § 1 až § 3 zákona o ochraně přírody nejsou takové emise explicitně zmíněny. V § 1 se hovoří o udržení a obnově přírodní rovnováhy v krajině, ochraně rozmanitostí forem života, přírodních hodnot a krás, šetrném hospodaření s přírodními zdroji, přičemž podle § 2 téhož zákona se ochranou přírody a krajiny rozumí péče o volně žijící živočichy, planě rostoucí rostliny, o nerosty, horniny, paleontologické nálezy a geologické celky, péče o ekologické systémy, resp. o vzhled a přístupnost krajiny.“

- Rozsudek Městského soudu v Praze č.j. 14 A 210/2018 ze dne 13.2.2019, kde se k přípustným námitkám spolků založených za účelem ochrany životního prostředí mimo jiné uvádí:

„Jestliže soud posoudil námitky žalobce s ohledem na výše vyčtené, dospěl k závěru, že za nepřijatelné námitky lze považovat následující námitky žalobce.

42. Námitka poukazující na urbanistický charakter dané lokality se zjevně dotýká urbanistické hodnoty daného území, resp. možnosti jejího narušení záměrem stavebníka. Nikterak se však nedotýká ochrany přírody, jak je vymezená v § 2 zákona o ochraně přírody a krajiny. Pokud žalobce v rámci této námitky pouze obecně poukázal rovněž na skutečnost, že zelená plocha bude nahrazena devíti bytovými domy, tak ani tento poukaz nemůže vést k projednatelnosti předmětné námitky. Jak opakovaně konstatoval Nejvyšší správní soud, účast spolků nelze vykládat natolik široce, že by se vztahovala na jakoukoliv složku životního prostředí. Podrobněji pak například v rozsudku ze dne 22. 7. 2009, č. j. 5 As 53/2008 - 243, Nejvyšší správní soud uvedl, že je třeba mít na paměti, že se stavba neumísťuje ve volné krajině, ale v zastavěném území obce, kde o ochraně krajiny, resp. krajinného rázu, lze až na výjimky stěží hovořit, obzvláště pokud se v předmětné lokalitě nenachází žádná chráněná krajinná oblast ani přírodní památka. Jestliže je tedy předmětná stavba umísťována do městského zastavěného prostředí, a žalobce neuvedl žádná konkrétní fakta svědčící narušení životního prostředí (vyjma výskytu roháče obecného – viz dále), nemůže bez dalšího namítat narušení urbanizovaného krajinného rázu či obecně zhoršení životního prostředí ve smyslu zákona o ochraně přírody či životního prostředí. Navíc se podává, že se již v současné době v místě plánované stavby některé (byť funkčně i prostorově odlišné) stavby nacházejí.

43. Za přijatelnou námitku nelze považovat ani tvrzené nedodržení závazných požadavků na výstavbu. Poukaz na chybné odstupy mezi budovami představuje námitku, která se týká stavebně technického provedení stavby. Pokud pak žalobce v této části žaloby (pouze velmi obecně) namítá zhoršení kvality prostředí a hodnoty území, tak ani tato námitka nemůže být, s ohledem na uvedené v předchozím bodě, projednatelná.

44. Žalobce nemůže ani úspěšně namítat zhoršení kvality života či poukazovat na nedostatečné veřejné vybavení v lokalitě stavby. Kvalita života souvisí především s funkčním využitím určitého území, avšak přímo nesouvisí s ochranou přírody ve smyslu § 2 zákona o ochraně přírody a krajiny (resp. žalobce v žalobě tuto námitku nikterak s ochranou přírody a krajiny nespojuje). Námitka absence veřejného vybavení v místě stavby pak zjevně hodnotí poskytovanou úroveň veřejných služeb v dané lokalitě a nikoli ochranu přírody a krajiny.

45. Co se týče námitky znečištění ovzduší, tak Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 16. 1. 2018, č.j. 2 As 328/2016 – 96, uvedl, že námitky spojené se znečištěním ovzduší, které samo o sobě složkou životního prostředí chráněnou zákonem o ochraně přírody a krajiny není, lze uplatnit pouze ve vztahu k dopadu znečištění na rostliny či vodní toky (jakožto nepřímý vliv na zájmy chráněné zákonem o ochraně přírody a krajiny), nikoli obecně ve vztahu k ochraně životního prostředí či ochraně veřejného zdraví (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2012, č. j. 7 As 144/2012 – 53). Podobně v již citovaném rozsudku sp. zn. 7 As 303/2016 Nejvyšší správní soud odmítl, že by se pod uvedené zájmy mohlo podřadit navazující znečištění ovzduší. Ani tato námitka žalobce odkazující na znečištění ovzduší tedy není přípustná, neboť ji žalobce formuloval pouze obecně ve vztahu k ochraně životního prostředí.

46. Žádnou souvislost s ochranou přírody a krajiny nelze nalézt ani v poukazu žalobce na další zhoršení dopravní situace v místě stavby, neboť tato námitka se týká pouze dopravní obslužnosti daného místa, resp. napojení stavby na stávající komunikace. Aspekt ochrany přírody a krajiny ve smyslu § 2 zákona o ochraně přírody a krajiny však absentuje.....
.....Konečně pak soud posoudil jako nepřipustnou námitku, že dojde k výraznému navýšení podílu zpevněných ploch v řešeném území. Tato okolnost se týká stavebně-technického provedení předmětných staveb, avšak s ohledem na současný charakter předmětné lokality (širší centrum města) v současné době nemůže mít přímou souvislost s ochranou přírody a krajiny.

49. Pro úplnost pak soud uvádí, že u všech výše uvedených námitek nemůže být ani důvodná námitka jejich nedostatečného vypořádání v rámci řízení před stavebním úřadem či žalovaným, neboť s námitkami spolku, který své postavení účastníka správního řízení odvozuje z § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny, je správní orgán povinen se věcně vypořádat pouze v případě, že se týkají zájmů, které občanské sdružení ve správním řízení hájí. V opačném případě postačí, pokud správní orgán přezkoumatelným způsobem zdůvodní, proč se námitky uplatněné občanským sdružením těchto zájmů netýkají (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2010, č.j. 7 As 2/2009-80). Žalovaný přitom takto postupoval a lze říci, že až nad rámec svých povinností se rovněž k jednotlivým námitkám žalobce alespoň ve stručnosti vyjádřil.“

Odvolací správní orgán se zcela ztotožňuje s výše uvedenými názory správních soudů. Je si však vědom, že se soudy nijak nevyjádřily k podnětům podle ust. § 149 odst. 4 správního řádu ve znění ke dni podání žádosti o vydání územního rozhodnutí (Jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Tomuto správnímu orgánu zasílá odvolání spolu s vyjádřením správního orgánu prvního stupně a s vyjádřením účastníků.) Vzhledem ke znění citovaného ustanovení, z něhož nelze nijak dovodit, že jsou námitky spolku založené za účelem ochrany přírody a krajiny v určitých oblastech nepřipustné, není třeba na základě odvolání takového spolku postupovat podle citovaného ustanovení, odvolací správní orgán postoupil závazná stanoviska, proti jejichž obsahu odvolání směřuje, ke změně nebo potvrzení nadřízeným orgánům.

V průběhu odvolacího řízení byla z podnětu odvolatele nadřízenými orgány v režimu ust. § 149 správního řádu přezkoumána níže uvedená stanoviska dotčených orgánů, a to s následujícím výsledkem:

- Odvolací správní orgán předložil Magistrátu hlavního města Prahy, odboru ochrany prostředí (dále MHMP OOP), závazné stanovisko ÚMČ Praha 5, odbor ochrany životního prostředí, č.j. MC05 24226/2015/OŽP/iva ze dne 27.5.2015. MHMP OOP svým závazným stanoviskem č.j. MHMP 6942596/2017 ze dne 9.5.2017 změnil citované závazné stanovisko dotčeného orgánu. Změna spočívala v konkretizaci výroku závazného stanoviska a v doplnění jeho odůvodnění, neměla však vliv na znění odvoláním napadeného územního rozhodnutí. MHMP mimo jiné uvádí, že „V lokalitě, kde se nachází navrhovaná stavba, jsou hodnoty koncentrací látek ve venkovním ovzduší následující:

Roční průměrná koncentrace oxidu dusičitého (NO₂) 27,2 µg/m³

Roční průměrná koncentrace prachových částic frakce PM₁₀ 27,5 µg/m³

Roční průměrná koncentrace prachových částic frakce PM_{2,5} 18,5 µg/m³

Roční průměrná koncentrace benzoapyrenu (dále jen „BaP“) 1,26 ng/m³

36. nejvyšší 24hod. koncentrace prachových částic frakce PM₁₀ 48,8 µg/m³

(všechny výše uvedené hodnoty vycházejí z údajů uvedených v mapě klouzavých pětiletých průměrů imisních koncentrací hlavních znečišťujících látek vyhodnocovaných Českým hydrometeorologickým ústavem - pětiletý průměr 2010-2014). Přitom limitní hodnoty v případě uvedených parametrů jsou pro roční průměrnou koncentraci NO₂ a PM₁₀ shodně 40 µg/m³, pro roční průměrnou koncentraci PM_{2,5} 25 µg/m³, pro roční průměrnou koncentraci BaP 1 ng/m³ a pro 36. nejvyšší 24hodinovou koncentraci PM₁₀ 50 µg/m³. Z uvedených údajů vyplývá, že v dané oblasti s výjimkou ročních koncentrací BaP nedochází k překračování imisního limitu u žádné ze sledovaných znečišťujících látek. V rámci pražského regionu se jedná o území se střední imisní zátěží. Ve vztahu k nadlimitním hodnotám BaP je dále třeba posoudit, do jaké míry může předmětná stavba ovlivnit stávající imisní zátěž v dané lokalitě.

Imisní limit pro BaP je v současné době překračován zhruba na 90% území hlavního města Prahy a v rámci ČR na cca 30% rozlohy. V souladu s ust. § 12 odst. 1 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, má být k imisnímu limitu pro BaP při vydávání závazného stanoviska orgánů ochrany ovzduší přihlédnuto, jelikož se jedná o znečišťující látku, která má stanoven imisní limit v bodě 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu. Z citovaného ustanovení zákona vyplývá, že samotné překročení imisního limitu pro BaP v určité lokalitě nevytváří nepřekročitelnou překážku pro umístování nových zdrojů znečišťování ovzduší.

Každý z navrhovaných domů má být vytápěn třemi plynovými kotli splňujícími 5. emisní třídu NO_x, což je z hlediska ochrany ovzduší žádoucí řešení, neboť vytápění zemním plynem (dále jen „ZP“) obecně patří k řešením šetrným k životnímu prostředí. Emise BaP ze spalování ZP jsou zanedbatelně nízké, a to do té míry, že v emisní bilanci ČR, která je vykazována v rámci mezinárodních úmluv, nejsou tyto emise ze spalování ZP vůbec hodnoceny. Navržené stacionární zdroje nebudou mít z hlediska imisních příspěvků významný vliv na stávající kvalitu

ovzduší v dané oblasti. Za předpokladu, že navrhované stacionární zdroje budou splňovat emisní třídu NOx 5, lze s jejich umístěním v daném místě souhlasit.“

- Ministerstvu kultury bylo předloženo závazné stanovisko MHMP, odboru památkové péče, č.j.: S-MHMP 702660/2015 ze dne 5.8.2015. Ministerstvo kultury závazným stanoviskem č.j. MK 38616/2017, sp. zn. MK-S 4501/2017 OPP ze dne 16.6.2017 toto závazné stanovisko potvrdilo. Ministerstvo ve svém závazném stanovisku konstatuje, že spolům založeným za účelem ochrany přírody a krajiny uplatňování námitek týkajících se posouzení záměru z hlediska památkové péče nepřísluší. Kladné závazné stanovisko nicméně přezkoumalo a neshledalo v něm věcné ani formální nedostatky.

- Ministerstvu zdravotnictví (dále MZDR) byla zaslána žádost o změnu nebo potvrzení závazného stanoviska Hygienické stanice hl. m. Prahy, sp. zn.: S-HSHMP 19135/2015 ze dne 11.12.2015. MZDR závazným stanoviskem č.j. MZDR 20298/2017-4/OVZ ze dne 11.7.2017 závazné stanovisko Hygienické stanice hl. m. Prahy zrušilo. Poté na základě podnětu žadatele o vydání územního rozhodnutí toto své závazné stanovisko nahradilo závazným stanoviskem č.j. MZDR 20298/2017-7/OVZ ze dne 9.5.2018, kterým závazné stanovisko Hygienické stanice hl. m. Prahy potvrdilo. Odvolací správní orgán nepovažoval takový postup za procesně správný a opatřením ze dne 1.3.2018 se obrátil na MZDR s podnětem k nápravě postupu. Poté byla obě závazná stanoviska MZDR zrušena rozhodnutím ministra zdravotnictví č.j. 16268/2018-3/PRO ze dne 9.5.2018 a MZDR vydal konečné závazné stanovisko č.j. MZDR 10471/2018-4/OVZ ze dne 29.6.2018, kterým závazné stanovisko Hygienické stanice hl. m. Prahy potvrdilo. Z textu tohoto závazného stanoviska vyplývá, že všechna původně vytčená pochybení se týkala ochrany venkovního chráněného prostoru navrhovaných staveb. MZDR však nakonec došlo k závěru, že se DUR nadlimitním stavem hluku z dopravy v místě zabývá a navrhuje takové řešení, v jehož důsledku nevznikne na fasádě zatížené nadlimitním hlukem chráněný venkovní prostor stavby. Aby byl tento předpoklad nesporně zajištěn, odvolací správní orgán změnil odvoláním napadené rozhodnutí tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

- Ministerstvu životního prostředí bylo předloženo k přezkoumání závazné stanovisko MHMP, odbor ochrany prostředí, sp. zn.: S-MHMP-0703284/2015/1/OCP/VI ze dne 22.6.2015, a to z hlediska krajinného rázu. Ministerstvo toto závazné stanovisko potvrdilo závazným stanoviskem č.j. 999/2500/17, 23690/ENV/17 ze dne 22.6.2017. Ministerstvo v závazném stanovisku uvádí: „MŽP považuje za významné, že stávající hodnoty této části krajiny, utvářené ucelenou zástavbou vícepodlažních domů převážně obytného využití při [redacted] s navazující zástavbou domů se zahradami ve svažitém území při [redacted] pozemky se vzrostlou lesní i nelesní vegetací v oblasti vrchu [redacted] projednávaná stavba neovlivní. Nejde totiž o ojedinělou stavbu, ani o stavbu v nedotčeném území, ani o stavbu svými parametry výraznou. Z hlediska širších vztahů nebude projednávaná stavba znamenat určující prvek ve stávajícím prostředí, protože nepředstavuje neobvyklý objekt v lokalitě, ani při pohledovém vnímání rozhodně nezasáhne do horizontu svahu, ve vyšších polohách svahu se nacházejí další stavby. Tyto skutečnosti lze dovodit z projektové dokumentace, zejména z grafické části (např. koordinační situace, podélné řezy, vizualizace) a dále z ortofotomapy, zobrazující rozložení jednotlivých prvků v krajině, veřejně dostupné na stránkách <http://www.cuzk.cz/>. Estetické či přírodní hodnoty krajinného rázu dané oblasti tedy

stavba nesníží. MŽP považuje také za patrné, že stavba se sice v prostoru nynější usedlosti [redacted] jako novostavba projeví, avšak z hledisek daných ust. § 12 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. se nedotkne žádných významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, ani neovlivní svými parametry měřítka a existující strukturu krajiny (poměr přírodních a ostatních prvků v krajině).“ Věcné ani formální nedostatky závazného stanoviska ministerstvo neshledalo. Se závěry ministerstva se odvolací správní orgán ztotožňuje.

- Ministerstvo zemědělství bylo požádáno o změnu nebo potvrzení závazného stanoviska MHMP, odboru ochrany prostředí, sp. zn.: S-MHMP-0703284/2015/1/OCP/VI ze dne 22.6.2015 z hlediska ochrany lesů. Odvolatel namítal, že realizace výše uvedeného záměru by poškodila les, který je součástí přírodní památky [redacted]. Dále namítal porušení § 14 odst. 1 lesního zákona, likvidaci místního biokoridoru a skutečnost, že celý záměr se nachází ve vzdálenosti 50 m od hranice lesa. Ministerstvo změnilo přezkoumávané stanovisko sdělením ze dne 6. 9. 2017 pod č. j. 23265/2017-MZE-16231 v části odstupu stavebního objektu B. Minimální odstup stavebního objektu B od okraje lesa byl stanoven 24 m od okraje lesa. Na základě podnětu žadatele o vydání územního rozhodnutí k provedení přezkumného řízení ze dne 27. 9. 2017 rozhodl ministr zemědělství dne 12.1.2018 pod č. j. 1282/2018-MZE-12141 dle § 97 odst. 3 a § 98 správního řádu o zrušení závazného stanoviska ministerstva zemědělství ze dne 6.9.2017 pod č. j. 23265/2017-MZE-16231 a o vrácení věci k novému projednání. Důvodem pro zrušení výše uvedeného závazného stanoviska ministerstva bylo zejména nezohlednění rozdílu mezi porostem na parcele [redacted]. Ministerstvo proto vydalo závazné stanovisko č.j. 10639/2018-MZE-16231 ze dne 26.2.2018, kterým závazné stanovisko sp. zn.: S-MHMP-0703284/2015/1/OCP/VI ze dne 22.6.2015 potvrdilo. Ministerstvo v závazném stanovisku uvádí: „Z koordinačního výkresu vyplývá, že se záměr nachází v minimální vzdálenosti 23 m od hranice [redacted] který je pozemkem určeným k plnění funkce lesa. Dle vrstevnic uvedených na výkresu se jedná o svah směřující k parcelám, na kterých má být záměr umístěn. Dle údajů lesní hospodářské osnovy se na [redacted] nachází porostní skupina 624Ab5, která je tvořena smrkem a modřínem o absolutní výškové bonitě 24, resp. 22 m. Fotodokumentace pořizená ministerstvem složení porostu potvrzuje. Jedná se o les zvláštního určení, konkrétně o les příměstský. Z toho důvodu se u tohoto lesa upřednostňují mimoprodukční funkce lesa (zejména rekreační funkce) nad produkčními funkcemi lesa. Ačkoli je absolutní výšková bonita, tedy maximální očekávaná výška porostu, větší o 1 m než minimální vzdálenost záměru od [redacted] je riziko vzniku škod na obytných domech, které jsou předmětem záměru, např. v důsledku pádu stromu nebo jeho částí zcela minimální. S ohledem na skutečnost, že předmětem záměru je výstavba obytných domů, je zcela vyloučen negativní vliv záměru na existenci lesa na [redacted]. To ministerstvo odůvodňuje tím, že vzdálenost 23 m od okraje lesa vylučuje zásadní poškození kořenového systému dřevin tvořících příslušný porost a rovněž je vyloučeno ztížení možnosti lesnický hospodařit na [redacted].

Jde-li o [redacted] je vzdálena od obytného domu (objekt B) dle koordinačního výkresu C.06 v minimální vzdálenosti 5 m, příjezdová komunikace ve vzdálenosti menší. Dle vrstevnic uvedených se lesní porost na výše uvedené parcele nachází na svahu směřujícím od parcely, na které se má nacházet přístupová cesta a bytový dům (objekt B). Jedná se o úzký pruh lesa, který je na jedné straně ohraničen zděným oplocením rezidence

██████████ a na druhé straně opěrnou zdí u veřejně přístupné pěší stezky. Porost je v těchto místech tvořen listnatými dřevinami. To vyplývá z pořízené fotodokumentace. Dle údajů lesního hospodářského plánu se na ██████████ nachází porostní skupina I24Aa1, která je tvořena javorem o absolutní výškové bonitě 22 m a jasanem o absolutní výškové bonitě 26 m. Zastoupení obou dřevin je v poměru 7:3 ve prospěch javoru. Jedná se o les zvláštního určení, konkrétně o les příměstský. Z toho důvodu se u tohoto lesa upřednostňují mimoprodukční funkce lesa (zejména rekreační funkce) nad produkčními funkcemi lesa.

S ohledem na výše uvedené lze uzavřít, že s ohledem na svažitosť parcely směrem od místa realizace záměru lze vyloučit vznik škod způsobených např. pádem stromu či jeho částí. Minimalizuje se tak případné odtěžení porostu nebo jeho části v důsledku vydání rozhodnutí dle § 22 lesního zákona, které by mělo negativní vliv na plnění rekreační funkce, pro kterou byl les zařazen mezi lesy zvláštního určení, lesy příměstské. Místní poměry, zejména to, že jde o úzký pruh lesa ohraničený zděným oplocením a opěrnou zdí již v současné době výrazně omezuje možnost vlastníka lesnický hospodařit. Předmětem záměru je výstavba obytných domů, což vylučuje negativní vliv záměru na existenci lesa na ██████████. To ministerstvo odůvodňuje tím, že vzdálenost 5 m od okraje lesa s ohledem na místní podmínky vylučuje zásadní poškození kořenového systému dřevin tvořících příslušný porost a současně nezhorší možnosti lesnický hospodařit na ██████████ (zejména přístup do lesa a provádění těžebních či výchovných zásahů). Jde-li o přístupovou cestu, je oddělena od lesa opěrnou zdí. I přes vzdálenost menší než 5 m tak lze vyloučit jednak vznik škod způsobených pádem stromu nebo jeho částí a současně lze mít za to, že její stavba neohrozí existenci lesa vzhledem k tomu, že cestu bude od lesa oddělovat opěrná zeď.

Ministerstvo dále na základě leteckých snímků zjistilo, že v letech 2004 až 2012 byly v blízkosti plochy, kde má být záměr realizován, postaveny 3 bytové domy v bezprostřední vzdálenosti od okraje lesa (ulice ██████████). Ministerstvo shledává, že tato výstavba musela být realizována na základě nezákonného závazného stanoviska orgánu státní správy lesů dle § 14 odst. 2 lesního zákona, které bylo vydáno v rozporu s účelem lesního zákona (ohrožení existence lesa v důsledku bezprostřední blízkosti záměru od okraje lesa). S ohledem na již realizovanou výstavbu a s ohledem na skutečnost, že výše uvedenou nezákonnost nelze řádnými nebo mimořádnými opravnými prostředky z pozice ministerstva jako nadřízeného správního orgánu napravit, je nutné hledět na příslušné závazné stanovisko jako na vydané v souladu s lesním zákonem.

Žadatel na základě této skutečnosti mohl legitimně očekávat, že Magistrát Hlavního města Prahy jako orgán státní správy lesů rozhodne o jím podané žádosti o vydání závazného stanoviska dle § 14 odst. 2 lesního zákona pro záměr „██████████ 1. Etapa – Novostavba dvou činžovních vil“ obdobně (§ 2 odst. 4 správního řádu) a nestanoví minimální odstup záměru od okraje lesa, který by zaručoval ochranu porostu před jeho nepřímým ohrožením v podobě rozhodnutí dle § 22 lesního zákona.“

Na základě výše uvedeného závazného názoru dotčeného orgánu odvolací správní orgán považuje záměr za kladně projednaný z hlediska ochrany lesa.

Odvolatel v odvolání uplatnil níže uvedené odvolací námítky (psány kurzívou ve zkrácené verzi) a odvolací správní orgán k nim připojuje následující stanovisko.

- Odvolatel v průběhu řízení, ve stanovené lhůtě před vydáním územního rozhodnutí, uplatnil celkem 23 námítek. Ve svém odvolání uvádí, že dle jeho názoru stavební úřad některé námítky sloučil (námítky 1-4 a námítky 4-6), byť každá pojednává o něčem jiném, a v důsledku toho shledává odůvodnění stavebního úřadu jako zmatečné.

Stavební úřad vzhledem k tomu, že dané námítky se všechny týkaly umístění stavby v areálu, který je nemovitou kulturní památkou a nachází se v ochranném pásmu památkové rezervace, popř. namítaly porušení zákona o státní památkové péči a dalších souvisejících zákonných předpisů, sloučil prvních šest námítek do dvou tematických celků. Tyto námítky se týkaly otázek souvisejících s ochrannou nemovité kulturní památky. Sloučení jednotlivých námítek, týkajících se stejné problematiky do dvou celků není závadou odůvodnění. Odvolatel neuvádí, v čem konkrétně spatřuje změnu významu jím podaných námítek v důsledku jejich sloučení a zestručnění. Jednotlivé námítky jsou pak odvolatelem znovu uvedeny, popř. dále rozvedeny v dalších námítkách odvolání.

- Odvolatel cituje úryvek z odůvodnění odborného vyjádření Národního památkového ústavu ze dne 22.5.2015, č.j.: NPÚ-311/33956/2015, které bylo doloženo do řízení: „...usedlost je vysoce hodnotná jako urbanistický celek, je součástí pražských předměstských usedlostí. V tomto cenném areálu, jednom z mála, který do dnešní doby dokládá obraz usedlosti z přelomu 19. a 20. stol. se spojuje letní sídlo s komponovanou zahradou...“. Odvolatel uvádí, že totéž je uvedeno v NPÚ – památkový katalog. Dle odvolatele je tedy zahrada součástí vysoce ceněné nemovité kulturní památky. Podle § 9 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, je vlastník památky povinen ji chránit před ohrožením, poškozením, znehodnocením... Kulturní památku je povinen užívat pouze způsobem, který odpovídá jejímu kulturně politickému významu, památkové hodnotě a technickému stavu. Odvolatel se domnívá, že realizace záměru je v rozporu s výše uvedeným.

Citované vyjádření NPÚ bylo vydáno jako odborné vyjádření sloužící jako podklad pro vydání správního rozhodnutí na základě požadavku MHMP, odbor památkové péče. Odvolatelem citovaná část odůvodnění vyjádření NPÚ sice hodnotí usedlost jako vysoce hodnotný urbanistický celek, avšak celkově NPÚ hodnotí předložený záměr jako realizovatelný za splnění jím stanovených podmínek, když mimo jiné uvádí, že nyní posuzovaný návrh zachovává základní hmotový koncept jím již dříve posuzovaného záměru doplňující zástavby při severním obvodu areálu [REDAKCE]. Přestože půdorysné rozvržení hmot je oproti dřívějšímu návrhu mírně pozměněno, zůstává v podstatě zachován základní hmotový koncept, který udržuje odstup od historických budov, reaguje na terénní utváření areálu a ponechává bez změny nejcennější část zahrady – hlavní kompoziční osu terasovitě stoupající od [REDAKCE] ulice. Výsledek přezkoumání závazného stanoviska MHMP, odboru památkové péče, č.j.: S-MHMP 702660/2015 ze dne 5.8.2015 je uveden výše.

Odvolací námitka není důvodná a nijak se nedotýká zájmů chráněných spolkem založeným za účelem ochrany přírody a krajiny z důvodů uvedených výše, a to stejně jako ostatní odvolací námitky týkající se památkové ochrany, ve kterých se odvolatel dovolává *povinnosti vlastníka kulturní památky, který je povinen se postarat o včasnou přípravu a řádné provedení všech prací a jiných opatření potřebných k zabezpečení péče o kulturní památku*. K tomu odvolací správní orgán uvádí, že součástí předložené dokumentace k umístění stavby je rámcové řešení stávajících objektů v areálu a úpravy zahrady, které budou dle popisu v dokumentaci řešeny samostatným řízením. Žadatel tedy jasně deklaruje vůli obnovit stávající kulturní památku. Koordinace projednávaného záměru s obnovou celého historického areálu je v podmínkách vydaného rozhodnutí stanovena.

- Odvolatel uvádí, že na pozemky, na nichž má být záměr umístěn se vztahuje omezení vyplývající z § 15 nařízení č. 10/2014 Sb., o zřízení přírodních parků na území hl. m. Prahy, „Na území přírodních parků se připouští pouze dostavba stávajících sídelních útvarů, prováděná v souladu s platnou územně plánovací dokumentací, a to za podmínky, že nenaruší charakter lokality a bude plně respektovat její architektonicko - urbanistické hodnoty a kulturní identitu...“. Dle odvolatele je dostavba taková stavba, která dotváří a doplňuje stávající zástavbu, sceluje území. Možnost dostavby již dokončeného areálu je dle jeho názoru omezená především na drobné stavby, avšak takovou zástavbou nemůže být navrhovaný záměr bytových domů, který je v rozporu s charakterem lokality, jelikož nerespektuje její architektonicko – urbanistické hodnoty.

V rámci této námítky odvolatel dále poukazuje na chybné vyhodnocení stejné námítky stavebním úřadem Prahy 5 v odůvodnění vydaného rozhodnutí, kdy uvádí některé konkrétní závěry stavebního úřadu, se kterými nesouhlasí.

Stavební úřad se výše popsanou námitkou v řízení zabýval a v odůvodnění rozhodnutí na ni podrobně reaguje. Své závěry opírá také o vydané souhrnné stanovisko orgánu ochrany životního prostředí, MHMP, odboru ochrany prostředí, které bylo vydáno dne 22.6.2015, pod č. j.: S-MHMP-0703284/2015/1/OCP/VI. Součástí tohoto souhrnného stanoviska je mimo jiné také závazné stanovisko z hlediska ochrany přírody a krajiny, zda stavba mění či snižuje krajinný ráz. Výsledek přezkoumání tohoto závazného stanoviska je uveden výše. Námitka je tedy nedůvodná.

Dalším napadeným závěrem stavebního úřadu je závěr týkající se souladu záměru s charakterem lokality. Odvolatel nesouhlasí s porovnáváním navržené stavby s charakterem zástavby podél ulice [REDAKCE] jelikož tato zástavba se nachází mimo přírodní park, ale domnívá se, že by záměr měl být srovnáván pouze s charakterem zástavby podél [REDAKCE]. Posouzení záměru z hlediska souladu s charakterem území nemůže být omezováno pouze na jednu stranu od posuzovaného záměru, ale stavební úřad musí záměr posoudit vzhledem k zástavbě ve všech navazujících územích. v daném případě bude navržená zástavba na severní straně navazovat na zástavbu ulice [REDAKCE] a na jižní straně na zástavbu [REDAKCE] a dále na zástavbu podél [REDAKCE]. Stavební úřad správně posoudil soulad s charakterem zástavby v celém okolí navržené stavby. Tato námitka se nedotýká zájmů chráněných odvolatelem.

- Odvolatel uvádí, že MHMP, odbor ochrany prostředí vydal souhlasné stanovisko se stavbou, která nezohledňuje pásma památkové rezervace.

MHMP, odbor ochrany prostředí posuzuje záměr z hlediska různých aspektů ochrany životního prostředí. Do jeho posuzování se tedy nijak nepromítne stanovení pásma památkové rezervace. Odvolatel tedy má spíše namysli vydané závazné stanovisko orgánu státní památkové péče MHMP, odbor památkové péče.

Obě vydaná stanoviska jsou předmětem přezkumu, jak je uvedeno výše. Námitka se nedotýká zájmů chráněných odvolatelem.

- Odvolatel namítá, že stavební úřad chybně vyhodnotil námitku podanou v řízení, týkající se modifikace úpravy územního plánu č. U 950/2012, když argumentoval nekompatibilitou měřítka výkresů dokládáných k pořízení úpravy územního plánu a výkresu územního plánu. Takový argument by odvolatel považoval za omluvitelný, kdyby se jednalo o odchylku v hloubce zastavění pozemku 1 m, a nikoliv jednalo-li se o odchylku 10 m. Odvolatel nesouhlasí s názorem, že v daném místě je důležitější natočení stavby kolmo na svah, než hloubka zástavby.

Pro danou funkční plochu se stanoveným kódem míry využití byla v roce 2012 odsouhlasena úprava územního plánu č. U 950/2012, kterou byl upraven kód míry využití B na části území na kód míry využití C. Tato úprava byla doložena výkresovou přílohou, která obsahovala i výkres „situace architektonická“ v měřítku 1:750. Tento výkres neobsahoval zakres konkrétního návrhu stavby, ale byl v něm vymezen pruh v šířce 25 m podél severní hranice pozemků stavby, ve kterém má být uvažovaná stavba umístěna. V tomto kontextu má odvolatel pravdu, že vzhledem k tomu, že jediným údajem, který vyplývá z tohoto výkresu, je údaj o 25 m pruhu, který bude zastavěn. Jiná měřítka výkresů tedy nemají žádný význam při posuzování souladu záměru s povolenou úpravou územního plánu. Nicméně stavební úřad tento argument nepoužil při vypořádání se s námitkou týkající se změny záměru oproti schválené úpravě územního plánu jako jediný a stěžejní argument, ale na základě tohoto argumentu pouze dovodil, že projekt, který byl předložen při projednávání úpravy, měl za cíl pouze ověřit, zda je v daném území navrhovaná úprava územního plánu možná. Dle stavebního úřadu je podstatné dodržení schváleného kódu míry využití území a výkresy, jež byly předloženy k pořízení úpravy Územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy představují pouze možnost dosáhnout zamýšlených kapacit, a to za předpokladu, že se v území nezjistí rozpor s veřejným zájmem. Odvolací správní orgán se s tímto závěrem ztotožňuje a konstatuje, že námitky týkající se souladu návrhu s územním plánem spolku nepřísluší.

- Dle odvolatele stavební úřad nevypořádal jeho námitku týkající se výjezdu z garáže objektu B, který by měl přímo přetínat hojně využívanou pěší komunikaci z [redacted] parkem ke [redacted] a dále řešení příjezdu z [redacted]

Podle doloženého spisu bylo dopravní napojení stavby na komunikaci [redacted] [redacted] povoleno rozhodnutím ÚMČ, odbor dopravy, č.j.: MC05 54518/2015/ODP/Kov ze dne 19.10.2015. Toto rozhodnutí bylo vydáno s výše uvedeným souhlasem Policie ČR, po zjištění, že povolená úprava v dopravní situaci je z veřejného zájmu únosná.

Námítka není důvodná a její uplatnění odvolateli nepřisluší, neboť se nedotýká ochrany přírody a krajiny.

- Odvolatel nesouhlasí se způsobem, jakým se stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí vypořádal s jeho námitkou, týkající se nedodržení požadavků čl. 13, odst. 1 vyhlášky OTHP. Stavební úřad dle jeho názoru neposoudil diametrálně rozdílné parametry původní a navrhované zástavby a vhodnost materiálového řešení ploché střechy, která je navržena jako zatravněná. Dále odvolatel poukazuje na to, že dle jeho názoru měl stavební úřad posoudit návrh také z hlediska zachování pohody bydlení a zdravého životního stylu podle čl. 4 odst. 1 vyhlášky OTHP obyvatel původní [REDAKCE]. Odvolatel považuje v tomto bodě rozhodnutí za nepřezkoumatelné z důvodu nedostatečného odůvodnění.

Čl. 13 odst. 1 vyhlášky č. 26/1999 Sb. HMP, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze (dále OTHP), stanovuje jednak požadavky na to, že stavby umístěvané do prostředí již existující zástavby musí vhodným způsobem reagovat na charakter a strukturu této zástavby a dále stanovuje, že architektonické ztvárnění, dispoziční, konstrukční a materiálové řešení staveb musí být v souladu s jejich významem a umístěním.

Stavební úřad v odůvodnění uvádí, že vyhodnocením charakteru území se zabýval v reakci na předcházející námitky (odkaz na příslušnou pasáž rozhodnutí týkající se posouzení záměru stavebním úřadem z hlediska souladu s charakterem lokality viz odvolací námitka č. 10). Dále k vhodnosti navrženého architektonického ztvárnění a jeho konstrukčního a materiálového řešení stavební úřad uvádí: „Zelené střechy ustupujících 4. nadzemních podlaží evokují dojem mansardového zastřešení, a tím zcela současným moderním způsobem dojmově snižují výšku stavby a zlepšují zapojení novostaveb do historického areálu s mansardovým zastřešením stávajících objektů. Architektonické řešení objektů je střídité a úmyslně nekonkurující historickým budovám. Zeleň na terasách nahrazuje úbytek zeleně na rostlém terénu a přispívá k zlepšení mikroklimatu a zadržení dešťové vody v území.“

Ačkoliv stavebním úřadem uvedený závěr, že zelené střechy ustupujících 4. nadzemních podlaží evokují dojem mansardového zastřešení, je sporný, s ostatními závěry stavebního úřadu lze souhlasit. Stavební úřad se v odůvodnění s uplatněnou námitkou vypořádal, a ačkoliv odůvodnění není rozvedené do jednotlivých detailů všech stavebních prvků, není tím rozhodnutí nepřezkoumatelné, jelikož důvody, proč stavební úřad vyhodnotil podanou námitku daným způsobem jsou zřejmé.

Požadavek na posouzení návrhu také z hlediska zachování pohody bydlení a zdravého životního stylu obyvatel původní [REDAKCE] vnesl odvolatel až v odvolání. Rozhodnutím o umístění stavby, které je předmětem tohoto projednávání, jsou umístěny novostavby bytových domů, plánované využití stávajících historických objektů po jejich obnově je také bydlení. Jelikož se jedná o stejný způsob využití ve všech stavbách v areálu [REDAKCE] a investor, jak je zřejmé z dokumentace, průběhu projednávání záměru i z vydaného rozhodnutí, oba záměry vzájemně koordinuje, není důvod předpokládat, že by se jednotlivé záměry v rámci areálu vzájemně negativně ovlivňovaly. Nicméně v daném řízení se umístění záměru bytových domů posuzuje za situace, jaká je v území v době vydání rozhodnutí, a nikoliv za stavu, který

v budoucnosti nastane a stavební úřad tedy v řízení neposuzuje případné narušení pohody bydlení a zdravého životního stylu dnes ještě neexistujících objektů.

Námítka není důvodná a obsahově se nijak nedotýká práv odvolatele na ochranu životního prostředí, resp. přírody a krajiny.

- Odvolatel namítá, že stavební úřad nevyhověl jeho požadavku na 100 parkovacích stání s tím, že navržený počet parkovacích a odstavných stání zcela odpovídá předepsaným hodnotám.

Počet stání pro dopravu v klidu je navržen v souladu s čl. 10 vyhlášky OTTP. Stavební úřad nemůže po žadateli požadovat navrhnout parkovací kapacity ve větším množství, než jaké stanovují zákonné předpisy.

Námítka není důvodná a obsahově se nijak nedotýká práv odvolatele na ochranu životního prostředí, resp. přírody a krajiny.

- Odvolatel uvádí, že se stavební úřad nevyjádřil k porušení § 14 odst. 1 zákona č. 289/1995 Sb., podle kterého jsou projektanti povinni navrhnout a zdůvodnit taková řešení, která jsou z hlediska zachování lesa, ochrany životního prostředí a ostatních celospolečenských zájmů nejvhodnější; přitom jsou povinni provést vyhodnocení předpokládaných důsledků navrhovaných řešení. Stavební úřad se dle odvolatele k tomuto nevyjádřil s tím, že se spokojil s udělenou výjimkou. Odvolatel k tomu dále uvádí, že v souvislosti s touto námitkou znovu konstatuje hrubé porušení zákona o lesích.

Odvolatel odkazuje na odst. 1 § 14 zákona o lesích, tento odstavec se však podle názoru odvolacího správního orgánu týká staveb umístovaných na lesních pozemcích, nicméně stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí uvádí i výklad smyslu ustanovení odst. 1 § 14, kterým je „připomenout, že za zachování lesa nesou odpovědnost nejen orgány státní správy lesů, ale i osoby, které zpracovávají návrhy, jež mohou mít pro les v případě realizace zbytečně škodlivé následky. Současně je toto ustanovení pro uvedené subjekty upozorněním, že když se nebudou těmito pravidly řídit, může být jejich práce marná, protože orgán státní správy lesů, řídící se zákonem, neudělí k jimi zpracovanému návrhu souhlas.“ (Drobník, Dvořák: Lesní zákon, Komentář, Wolters Kluwer, 2010, komentář k § 14). V daném případě je stavba umístována ve vzdálenosti do 50 m od lesního pozemku, vztahuje se na ni tedy ustanovení odst. 2 § 14. V souladu s § 14 odst. 2 zákona č. 298/1995 Sb., vydal MHMP, odbor ochrany prostředí, pod č. j.: S-MHMP-0703284/2015/1/OCP/VI ze dne 22.6.2015, jako příslušný orgán státní správy lesů, k výše uvedené stavbě souhlas k dotčení pozemků do vzdálenosti 50 m od okraje lesa za stanovených podmínek. Stavební úřad posoudil, že předložený záměr tyto podmínky splňuje a podmínku týkající se min. vzdálenosti navržené stavby objektu B od hranice s lesním pozemkem převzal do podmínek rozhodnutí.

Na základě odvolatelem vznesených námitek bylo zažádáno o změnu nebo potvrzení závazného stanoviska MHMP, odbor ochrany prostředí, č. j.: S-MHMP-0703284/2015/1/OCP/VI ze dne 22.6.2015 s výsledkem, který je popsán výše.

Námítka je nedůvodná.

- Odvolatel uvádí, že stavební záměr nijak nespecifikuje obnovu [redacted] včetně barokní zahrady. Nelze tedy dovozovat, které porosty zůstanou či nezůstanou zachovány, byť jsou třeba i nepůvodní nebo náletové. Odvolatel dále namítá, že projekt nezahrnuje celkovou integrovanou funkci porostu v centrální zástavbě vnitřní Prahy a neuvažuje dopady z hlediska širších vztahů. K tomu se měl dle jeho názoru stavební úřad vyjádřit ve vydaném rozhodnutí.

Stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí uvádí, že v dokumentaci záměru jsou zapracovány závěry dendrologického průzkumu a je zde uveden přesný výčet a specifikace s oceněním stromů a keřových skupin, které budou odstraněny. Dále mimo jiné uvádí, že hodnocení porostů není v kompetenci stavebního úřadu. Definitivní rozhodnutí o kácení dřevin musí být vydáno v samostatném správním řízení, k jehož vedení jsou příslušné orgány ochrany přírody. Ust. § 8, odst. 1 vět první a druhá zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, zní: „Ke kácení dřevin je nezbytné povolení orgánu ochrany přírody, není-li dále stanoveno jinak. Povolení lze vydat ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin.“ Je tedy zřejmé, že až v tomto řízení musí žadatel prokázat pravomocným územním rozhodnutím závažný důvod a příslušný správní orgán vyhodnotí funkční a estetický význam dřevin. V daném případě navíc vyhodnotí význam dřevin s ohledem na to, že dotčené pozemky jsou součástí nemovité kulturní památky [redacted]. Pro účely řízení o povolení kácení dřevin bylo vydáno souhlasné závazné stanovisko MHMP, odboru památkové péče č.j. S-MHMP 702660/2015 ze dne 5.8.2015. Posuzování kácení dřevin a jeho vztah k územnímu řízení je předmětem posouzení poměrně rozsáhlé konstantní judikatury správních soudů, se kterou jsou závěry stavebního úřadu i odvolacího správního orgánu v souladu (srov. Např. rozsudky Nejvyššího správního soudu č.j. 4 As 20/2008-84, č.j. 3 As 94/2013-45).

- Odvolatel nesouhlasí s tím, jakým způsobem se vypořádal stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí s jím podanou námitkou týkající se porušení § 15 odst. 1 nařízení č. 10/2014 Sb., o zřízení přírodních parků na území hl. m. Prahy. Dle odvolatele stavební úřad ve vypořádání se s námitkou pouze opakuje zdůvodnění, které použil při vypořádání se s předcházející námitkou, týkající se také ustanovení § 15 nařízení č. 10/2014 Sb. Odvolatel v opakované námitce klade důraz na část věty § 15 odst. 1 „...i dalšími ekologicky významnými segmenty krajiny včetně rozptýlené zeleně a dřevin rostoucích mimo les.“. Odvolatel upřesňuje, že v daném případě se ustanovení týká i porostů v [redacted].

Odvolatel ve svých námitkách namísto toho, aby je znovu a výstižněji zformuloval, pokud má pocit, že stavební úřad jejich obsah nesprávně pochopil, používá odkazy na své námitky předložené v řízení a na stránky v odůvodnění rozhodnutí. Námitky, které uplatňuje v odvolání se tak stávají značně nepřehledné a není zcela zřejmé, jaký význam do nich chtěl odvolatel vložit.

V daném případě se námitka týká dodržení ustanovení § 15 odst. 1 nařízení č. 10/2014 Sb., o zřízení přírodních parků na území hl. m. Prahy, kdy odvolatel vytrhává z kontextu ustanovení pouze část věty. Celý odstavec 1 se týká krajinného rázu celého území přírodního parku a výčtu všech aspektů, které mají být chráněny. Stavební úřad se s námitkou opakovaně podrobně vypořádal. Své závěry opírá o vydané souhrnné stanovisko orgánu ochrany životního prostředí, MHMP, odbor ochrany prostředí, které bylo vydáno dne 22.6.2015, pod č.j.: S-MHMP-0703284/2015/1/OCP/VI. Součástí tohoto souhrnného stanoviska je mimo jiné také závazné

stanovisko z hlediska ochrany přírody a krajiny, zda stavba mění či snižuje krajinný ráz, a to včetně podrobného odůvodnění.

Na základě odvolatelem vznesených námitek bylo zažádáno o změnu nebo potvrzení závazného stanoviska MHMP, odbor ochrany prostředí, č.j.: S-MHMP-0703284/2015/1/OCP/VI ze dne 22.6.2015, a to s výsledkem uvedeným výše.

- Odvolatel namítá, že stanovisko MHMP, odbor ochrany prostředí se opírá o přírodovědný průzkum prováděný v 11/2010, jehož aktualizace je formální a nedostatečná. Dle jeho názoru je zapotřebí provést nový biologický průzkum k prokázání nebo neprokázání zvláště chráněných druhů ve smyslu § 50 a 56 zákona 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

MHMP, odbor ochrany prostředí, vydal pro potřeby řízení o umístění stavby souhrnné stanovisko č.j.: S-MHMP-0703284/2015/1/OCP/VI, dne 22.6.2015 a sdělení dle § 6 odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivu na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, č.j.: S-MHMP-0706857/2015/OCP/VI/EIA/2858P-1/Pac, ze dne 11.8.2015. K těmto stanoviskům měl MHMP, odbor ochrany prostředí, k dispozici Aktualizaci výsledků přírodovědných průzkumů území [redacted] v Praze 5 z listopadu 2010.

Na základě odvolatelem vznesených námitek požádal odvolací správní orgán MHMP odbor ochrany prostředí o vyjádření k námitkám obsaženým v odvolání týkajících se přírodovědného průzkumu dotčených pozemků. MHMP, odbor ochrany prostředí ve sdělení č.j. MHMP 694259/2017 ze dne 9.5.2017 k těmto námitkám obsaženým v odvolání uvádí, že podle § 67 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, je ten, kdo v rámci výstavby nebo jiného užívání krajiny zamýšlí uskutečnit závažné zásahy, které by se mohly dotknout zájmů chráněných podle části druhé, třetí a páté tohoto zákona, povinen předem zajistit na svůj náklad provedení přírodovědného průzkumu dotčených pozemků a písemné hodnocení vlivu zamýšleného zásahu na rostliny a živočichy, pokud o jeho nezbytnosti rozhodne orgán ochrany přírody příslušný k povolení zamýšleného zásahu. Vzhledem k tomu, že MHMP, odbor ochrany prostředí, shledává předmětný předložený přírodovědný průzkum v souladu s požadavky vyplývajícími ze zákona č. 114/1992 Sb., a vyhlášky č. 395/1992 Sb. a že odvolatel nedoložil žádný konkrétní důkaz o jím tvrzeném pravděpodobném výskytu jedinců zvláště chráněných druhů, nepovažuje MHMP, odbor ochrany prostředí, za potřebné uložit provedení nového biologického hodnocení. Odvolací správní orgán konstatuje, že v průběhu územního řízení ani v průběhu řízení o odvolání nebyl předložen nikým z účastníků nebo dotčených orgánů takový důkaz, který by vyvolal alespoň pochybnost o závěrech přírodovědeckých průzkumů z roku 2010.

Námítka není důvodná.

- Odvolatel namítá, že záměr je navržen do území, ve kterém jsou již dnes překračovány limity znečištění ovzduší a to nejenom koncentrací BaP, ke kterým se v odůvodnění rozhodnutí vyjádřil stavební úřad Prahy 5. Odvolatel poukazuje na rozsudky MS v Praze sp. zn. 10 Ca 62/2009 ze dne 12.5.2011 a rozsudek NSS sp. zn. 10 Ca 61/2009 ze dne 30.5.2011, týkající se mimo jiné překročení přípustné zátěže hlukem a imisemi z ovzduší v území, v němž má být umístěna stavba, která k tomuto stavu dále přispěje. Soud shledal za těchto podmínek další přitěžování již

existující zátěže za protiprávní. Dle odvolatele mají tyto rozsudky mimořádný význam pro jakékoli projednávání a odsouhlasení zásahů či záměrů navrhovaných v území, kde jejich vlivem může dojít k překročení některého z limitů přípustné zátěže v území, tedy k překročení přípustné hlukové či imisní zátěže. Oba rozsudky již potvrdil NSS rozsudkem č.j.: 1 Ad 135/2011 – 246 ze dne 30.1.2012 a č.j.: 9 As 28/2012 – 135 ze dne 1.2.2013.

Dle odvolatele je na žadateli, aby podal přesvědčivý průkaz zachování nebo dosažení podlimitní zátěže i při plném provozu jím zamýšleného záměru.

Žadatel do řízení doložil Protokol o měření venkovního hluku z dopravy z 18.6.2015 a aktualizovanou Akustickou studii k ÚŘ Dostavba [REDAKCE] z 6.10.2015. Měřením bylo prokázáno, že v místě stavby jsou v současné době překračovány nejvyšší přípustné hladiny akustického tlaku v denní i noční době. V akustické studii byl hodnocen hluk ze stacionárních zdrojů v chráněných venkovních prostorech, hluk z vyvolané dopravy v chráněných venkovních prostorech a hluk z veřejné dopravy přenášený do chráněných vnitřních prostorů vil. Ze závěrů vyplývá, že pro všechny hodnocené případy budou splněny požadavky nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací. K záměru vydal z hlediska souladu záměru s požadavky předpisů v oblasti ochrany veřejného zdraví závazné stanovisko orgán ochrany veřejného zdraví, kterým je Hygienická stanice hl. m. Prahy. Tímto závazným stanoviskem je stavební úřad vázán. V závazném stanovisku byla stanovena podmínky předložení z protokolu z měření hluku z provozu stacionárních zdrojů hluku a z vlastního provozu, před vydáním stanoviska orgánu veřejného zdraví k užívání stavby, resp. před zahájením užívání stavby. Na základě odvolatelem vznesených námitek bylo zažádáno o změnu nebo potvrzení závazného stanoviska Hygienické stanice hl. m. Prahy, sp. zn.: S-HSHMP 19135/2015 ze dne 11.12.2015, a to s výsledkem uvedeným výše.

Odvolací správní orgán však konstatuje v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 5.10.2017, č.j. 7 As 303/2016 – 49 citovaným výše, že se jedná o námitku, která se netýká zájmů, za jejichž ochranou se odvolatel zabývá, neboť se nejedná o ochranu přírody a krajiny.

K námitkám ohledně znečištění ovzduší se odvolací správní orgán vyjádřil výše v tomto rozhodnutí.

Nad rámec podaného odvolání odvolací správní orgán konstatuje, že v průběhu řízení o odvolání došlo s účinností od 12.10.2018 ke změně platného územního plánu opatřením obecné povahy č. 55/2018 Sb. HMP, Celoměstsky významná změna Z 2832/00 Územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy. Odvolací správní orgán tedy prověřil soulad záměru s touto změnou. Odvolatel v průběhu odvolacího řízení reagoval na tuto změnu doplněním podkladů, mimo jiné doplněním DUR z 2/2019. Účastníkům řízení byla dána možnost se k podkladům pro rozhodnutí vyjádřit. K podkladům se nikdo nevyjádřil. Odvolací správní orgán konstatuje, že stavba je v souladu s územním plánem, a to jak s funkčním využitím, tak s prostorovou regulací.

Z výše uvedených důvodů bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení o odvolání:

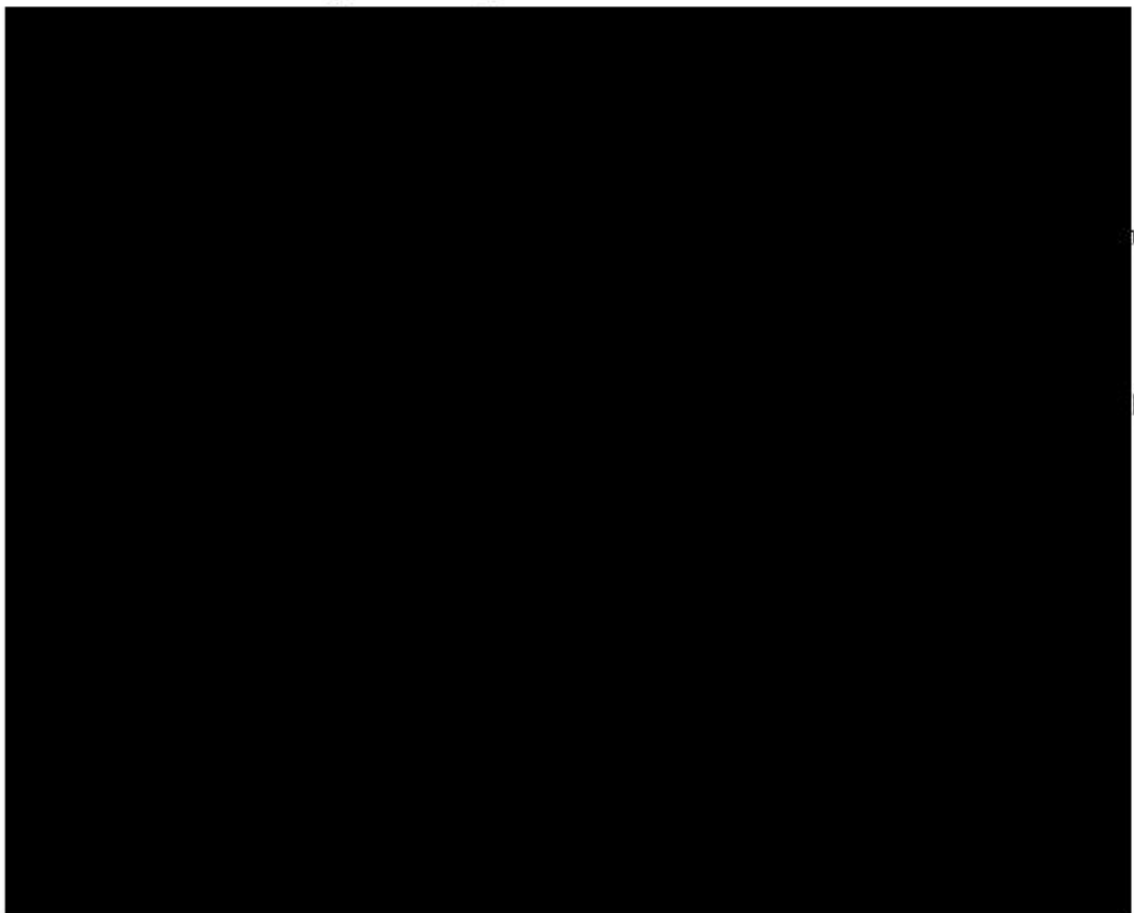
Proti tomuto rozhodnutí o odvolání se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Rozhodnutí odvolacího správního orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 správního řádu.

Ing. Markéta Vacínová
ředitelka odboru
podepsáno elektronicky

Obdrží:

I. účastníci řízení dle ust. § 27 odst. 1 správního řádu

10. Magistrát hlavního města Prahy, úřední deska po dobu 15 dní s účinky doručení, Mariánské náměstí č.p. 2/2, 110 00 Praha 1-Staré Město

III. pro informaci

11. Úřad městské části Praha 5, úřední deska po dobu 15 dní pro informaci, bez účinků doručení, IDDS: yetbyzq

sídlo: náměstí 14. října č.p. 1381/4, Smíchov, 150 00 Praha 5

IV. ostatním

12. Úřad městské části Praha 5,

sídlo: náměstí 14. října č.p. 1381/4, 150 00 Praha 5-Smíchov+ příloha : spis

V. na vědomí

MHMP STR - spis